

1 Připomenutí vybraných pojmu

1.1 Grupa

Definice 1 ((Komutativní) grupa). *Grupou $(M, *)$ rozumíme množinu M spolu s operací $*$ na M , která má tyto vlastnosti:*

i) $\forall x, y \in M; x * y \in M,$

Operace $$ je neomezeně definovaná na M .*

(Množina M je uzavřená vzhledem k operaci $$.)*

ii) $\forall x, y, z \in M; x * (y * z) = (x * y) * z,$

Operace (struktura) je asociativní.

iii) $\exists e \in M, \forall x \in M; x * e = e * x = x,$

Existuje neutrální prvek vzhledem k $$.*

(Jedná se o strukturu s neutrálním prvkem.)

iv) $\forall x \in M, \exists y \in M; x * y = y * x = e.$

Ke každému prvku existuje prvek inverzní vzhledem k $$.*

(Jedná se o strukturu s inverzními prvky.)

Je-li struktura $(M, *)$ navíc komutativní, nazývá se komutativní grupa nebo též Abelova grupa.

Příklady grup

1. $(Z, +), (Q, +), (R, +), (C, +),$

2. $(Q - \{0\}, \cdot), (R - \{0\}, \cdot), (C - \{0\}, \cdot),$

3. Množina povelů $\{\text{stát, vlevo vbok, vpravo vbok, čelem vzad}\}$ spolu s operací skládání.

\circ	pozor	vlevo v bok	vpravo v bok	čelem vzad
pozor	pozor	vlevo v bok	vpravo v bok	čelem vzad
vlevo v bok	vlevo v bok	čelem vzad	pozor	vpravo v bok
vpravo v bok	vpravo v bok	pozor	čelem vzad	vlevo v bok
čelem vzad	čelem vzad	vpravo v bok	vlevo v bok	pozor

4. Uvažujme rovnostranný trojúhelník ABC v rovině ρ . Grupou je potom množina všech transformací roviny, v nichž se trojúhelník zobrazí sám na sebe, spolu s operací skládání transformací (hovoříme o tzv. dihedrální grupě, viz též grupy symetrií).

1.2 Těleso

Tělesem jako algebraickou strukturou rozumíme strukturu jejíž vlastnosti jsou zobrazením vlastností množiny reálných čísel spolu s operacemi sčítání a násobení, tj. struktury $(R, +, \cdot)$.

Definice 2. Struktura $(T, +, \cdot)$ se nazývá těleso, právě když je $(+, \cdot)$ -distributivní, když struktura $(T, +)$ je komutativní grupa (tzv. aditivní grupa tělesa) a když struktura $(T - \{0\}, \cdot)$, kde 0 je nulový prvek grupy $(T, +)$, je grupa (tzv. multiplikativní grupa tělesa T). Je-li navíc grupa $(T - \{0\}, \cdot)$ komutativní, nazývá se T komutativní těleso.

Příklady těles

1. $(Q, +, \cdot)$,
2. $(R, +, \cdot)$,
3. $(C, +, \cdot)$.

1.3 Vektorový prostor

Definice 3 (Vektorový prostor). Nechť T je komutativní těleso. Množinu V nazveme vektorovým prostorem nad tělesem T , právě když jsou na V definovány dvě operace: (i) sčítání: libovolné dvojici $\vec{u} \in V$, $\vec{v} \in V$ je jednoznačně přiřazen prvek $\vec{u} + \vec{v} \in V$, (ii) násobení prvkem z tělesa T (skalárem): výsledkem násobení vektoru $\vec{u} \in V$ skalárem $a \in T$ je vektor $a\vec{u} \in V$, které splňují následující vlastnosti:

- a) Struktura $(V, +)$ je komutativní grupa.
- b) Distributivnost: $(a + b)\vec{u} = a\vec{u} + b\vec{u}$, $a(\vec{u} + \vec{v}) = a\vec{u} + a\vec{v}$.
- c) Existence jednotkového prvku skalárního násobení: $1 \cdot \vec{u} = \vec{u}$.

Příklady vektorových prostorů

1. Množina R^2 všech uspořádaných dvojcí reálných čísel s operacemi sčítání uspořádaných dvojcí a násobení reálným číslem definovanými následujícím způsobem: $(a_1, a_2) + (b_1, b_2) = (a_1 + b_1, a_2 + b_2)$, $k \cdot (a_1, a_2) = (ka_1, ka_2)$ (jedná se o tzv. **aritmetický vektorový prostor** R^2 nad tělesem reálných čísel).
2. Množina geometrických vektorů v rovině (orientovaných úseček) spolu s operací skládání vektorů a násobení vektoru reálným číslem, jak jsou známy ze školské matematiky.

1.4 Afinní bodový prostor

Definice 4 (Afinní bodový prostor). Neprázdnou množinu A_n (její prvky jsou tzv. body) nazveme affinním¹ bodovým prostorem dimenze n , jestliže je dán vektorový prostor² V_n dimenze n a zobrazení

$$g : A_n \times A_n \rightarrow V_n$$

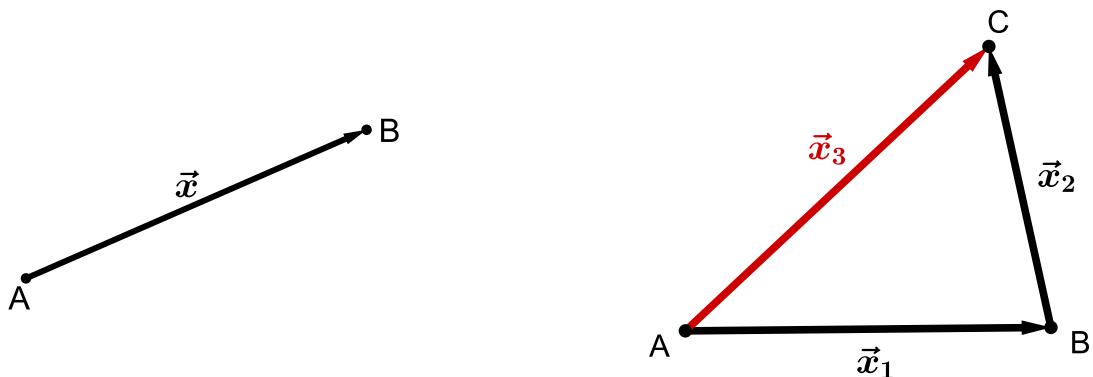
těchto vlastností: 1. Pro každý bod $A \in A_n$ a pro každý vektor $\vec{x} \in V_n$ existuje jediný bod $B \in A_n$ tak, že

$$g(A, B) = \vec{x} \quad \text{t.j.} \quad B = A + \vec{x}.$$

2. Pro každé tři body $A, B, C \in A_n$ platí, že

$$g(A, C) = g(A, B) + g(B, C).$$

Vektorový prostor V_n nazýváme vektorovým zaměřením affinního prostoru A_n .

Poznámka. Příkladem affinního bodového prostoru známým ze školní geometrie je tzv. *Eukleidovský bodový prostor* E_n , jehož formy pro $n \leq 3$ nazýváme dle dimenze body (E_0), přímka (E_1), rovina (E_2) a trojrozměrný prostor (E_3). V předmětu *Planimetrie* se omezujeme na rovinu, tj. na Eukleidovský bodový prostor E_2 .

¹ *Affinis* znamená latinsky *příbuzný*. Poprvé tento pojem použil Leonhard Euler (1707-1783) pro označení vztahu vzoru a obrazu v zobrazení, které zachovává dělící poměr. Takovým zobrazením se začalo říkat *affinní zobrazení*. *Affinní geometrií* rozumíme geometrii bez vzdáleností a odchylek.

² Definice a vlastnosti vektorového prostoru jsou probírány v předmětu *Lineární algebra a geometrie*. Zde postačí, když si vektorový prostor představíme jako množinu vektorů (směrů) a jejich lineárních kombinací.

1.5 Afinní soustava souřadnic

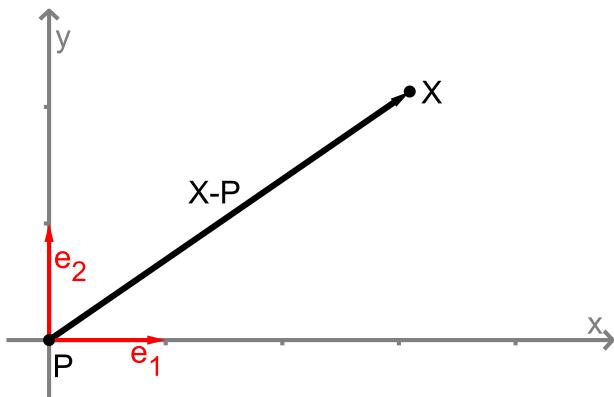
Definice 5 (Afinní soustava souřadnic (v rovině)). Nechť P je libovolný bod z afinního prostoru A_2 . Nechť (\vec{e}_1, \vec{e}_2) je báze vektorového zaměření V_2 prostoru A_2 (tj. \vec{e}_1, \vec{e}_2 je dvojice lineárně nezávislých vektorů z V_2). Potom uspořádanou trojici

$$\varphi = (P, \vec{e}_1, \vec{e}_2)$$

nazýváme affinní soustavou souřadnic φ (též repérem φ) v prostoru A_2 .

Souřadnicemi bodu $X \in A_2$ v soustavě souřadnic φ budeme rozumět souřadnice vektoru $X - P$ v bázi (\vec{e}_1, \vec{e}_2) .

Definice 6 (Kartézská soustava souřadnic (v rovině)). Kartézskou soustavou souřadnic rozumíme affinní soustavu souřadnic $(P; \vec{e}_1, \vec{e}_2)$, kde (\vec{e}_1, \vec{e}_2) je ortonormální báze (tj. \vec{e}_1, \vec{e}_2 jsou vzájemně kolmé a jednotkové).

Obrázek 1: Kartézská soustava souřadnic v rovině

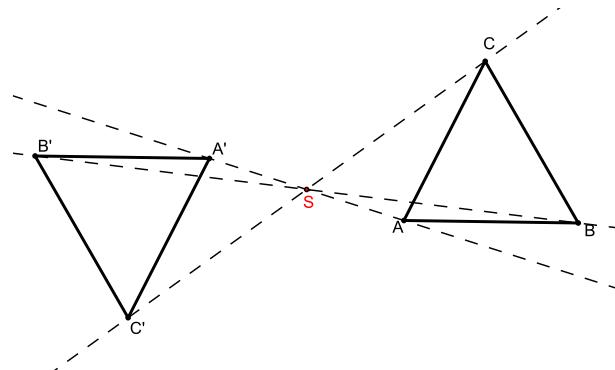
1.6 Zobrazení

Definice 7 (Geometrické zobrazení). Zobrazením (geometrickým zobrazením) rozumíme předpis, kterým je libovolnému bodu X (který je prvkem dané množiny, např. roviny) jako jeho obraz jednoznačně přiřazen bod $X' = f(X)$.

Definice 8 (Vzájemně jednoznačné zobrazení). Vzájemně jednoznačným zobrazením rozumíme zobrazení, které je prosté a zároveň je zobrazením na množinu (tj. že dvěma různým bodům (vzorům) jsou přiřazeny dva různé obrazy a zároveň platí, že každý bod množiny, do níž zobrazujeme, je obrazem nějakého bodu z množiny vzorů).

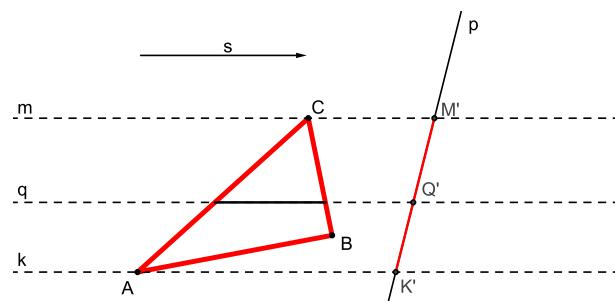
Příklady geometrických zobrazení

1. Příkladem vzájemně jednoznačného geometrického zobrazení je středová souměrnost (stejně jako všechna ostatní shodná zobrazení i stejnolehlost).

Obrázek 2: Středová souměrnost se středem S

2. Příkladem geometrického zobrazení v rovině, které není prosté, je rovnoběžné promítání do přímky, které je dáno směrem \vec{s} a přímkou p , viz Obr. 3. Z obrázku

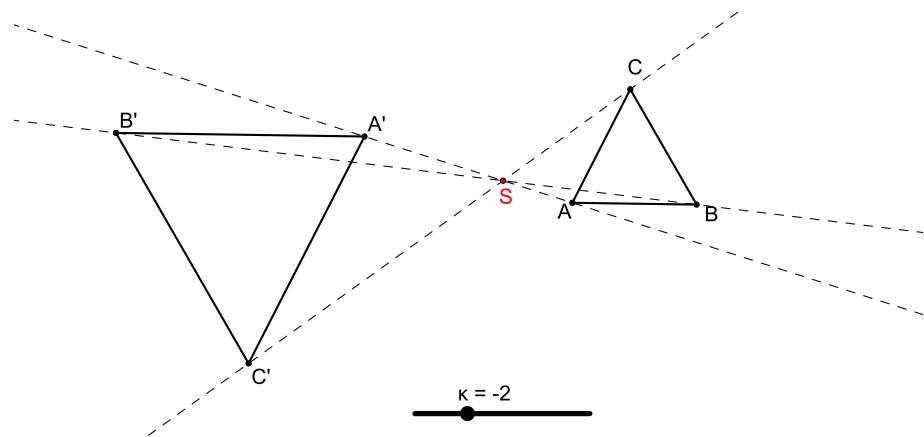

Obrázek 3: Rovnoběžné promítání ve směru \vec{s} z roviny do přímky p

je patrné, že všechny body přímky rovnoběžné se směrem \vec{s} se zobrazují do jednoho bodu. Například body přímek k, m, q se v uvedeném pořadí zobrazují do bodů K', M', Q' .

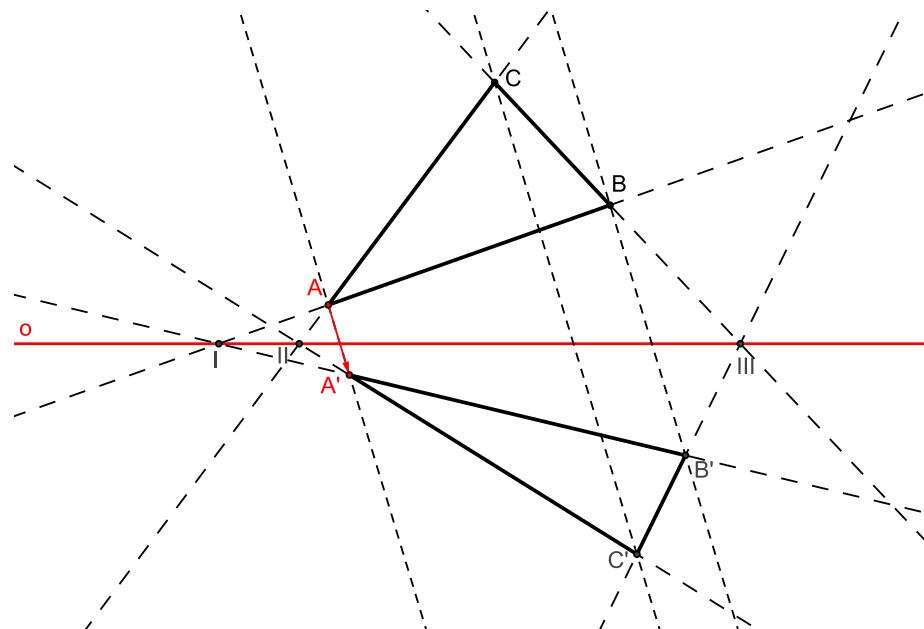
Další příklady geometrických zobrazení:

3. Stejnolehlost.

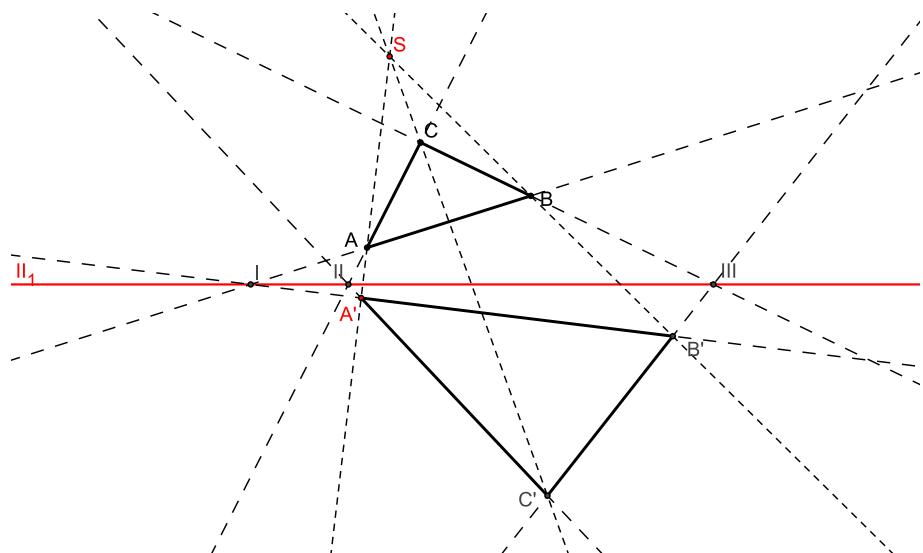
Obrázek 4: Stejnolehlost se středem S a s koeficientem $\kappa = -2$

4. Osová afinita.

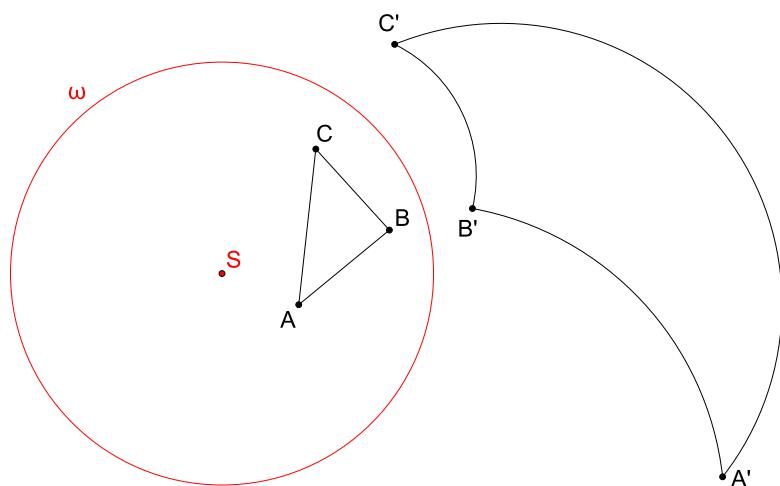
Obrázek 5: Osová afinita daná osou o a dvojicí bodů A, A'

5. Středová kolineace.

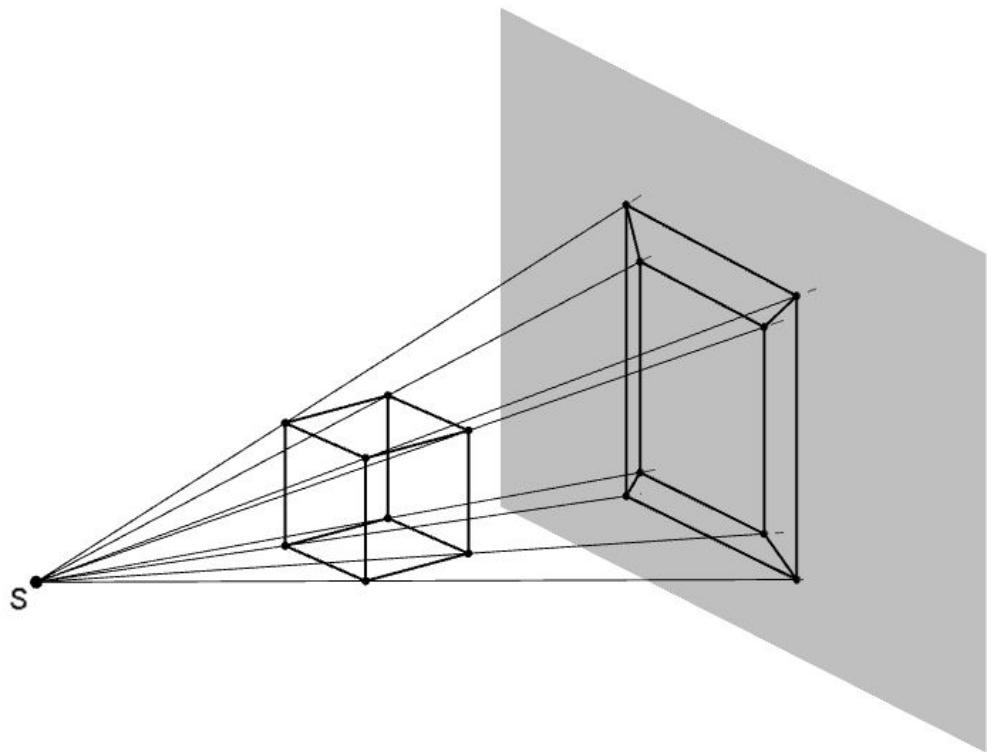
Obrázek 6: Středová kolineace daná středem S , osou o a dvojicí bodů A, A'

6. Kruhová inverze.

Obrázek 7: Kruhová inverze daná kružnicí ω

7. Středové promítání.

Obrázek 8: Středové promítání z trojrozměrného prostoru do roviny

PŘÍKLAD 1.1. Pomocí programu *GeoGebra* vyzkoumejte, zda se v následujících zobrazeních zobrazí střed úsečky zase na střed úsečky: stejnolehlost, osová afinita, středová kolineace, kruhová inverze.